

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμα Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 83

9 Δεκεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

1. Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί χριστιανοί, μᾶς μίλησε γιά μιὰ γυναίκα συγκύπτουσα, ἐντελῶς συγκύπτουσα, «μὴ δυναμένη ἀνακῶσαι εἰς τό παντελές», λέγει τό κείμενο. Δέν μπορούσε, δηλαδή, νά σηκώσει καθόλου ὄρθιο τό κεφάλι της. Καί αὐτή τήν γυναίκα τήν θεράπευσε ὁ Χριστός, στήν Συναγωγή, ἐκεῖ ὅπου πῆγε γιά νά κηρύξει τόν λόγο Του. Τῆς ἔβαλε πάνω της τά πανάχραντα χέρια Του καί ἡ γυναίκα «ἀνωρθώθη». Σᾶς εἶπα καί ἄλλοτε, ἀδελφοί, μιλώντας σ' αὐτή τήν εὐαγγελική περικοπή, ὅτι ἡ γυναίκα αὐτή συμβολίζει τήν ἀνθρωπότητα, πῶς ἦταν πρὶν ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀνθρωπότητα ἦταν «συγκύπτουσα». Ὁ ἄνθρωπος λέγεται «ἄνθρωπος» γιατί πρέπει νά «θρώσκει» «ἄνω». Νά βλέπει, δηλαδή, ὑψηλά, νά ζητάει τόν Θεό του, ἀπό τόν Ὅποιο δημιουργήθηκε, καί τόν Ὅποιον ἔχει ὡς σκοπό καί προορισμό τῆς ζωῆς του. Ἀλλά ξέπεσε ὁ ἄνθρωπος καί τά ἐνδιαφέροντά του καί οἱ ἀσχολίες του ἔγιναν ὅλο χωματώδεις. Ἔτσι πεσμένη βρῆκε ὁ Χριστός τήν ἀνθρωπότητα καί τήν ἀνόρθωσε. Τήν ἀνόρθωσε μέ τήν ὑψηλή Του διδασκαλία καί ὅλο τό οικονομικό Του ἔργο πού ἔκανε γιά ἡμᾶς: Τόν σταυρικό Του θάνατο, τήν ἀνάστασή Του καί τήν ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς. Καί γι' αὐτό πιθανόν διαβάζεται αὐτή ἡ εὐαγγελική περικοπή τώρα πού πᾶμε γιά τά Χριστούγεννα, γιά νά νοήσουμε ὅτι ὁ ἐρχομός τοῦ Χριστοῦ ἔσωσε τόν ἄνθρωπο, τόν ἔκανε πραγματικά ἄνθρωπο· τοῦ ἔδειξε τόν δρόμο γιά τά ὕψη καί τοῦ ἔδωσε καί τήν δύναμη νά φθάσει πρὸς τά ὕψη, στήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, δηλαδή στόν παράδεισο. «Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας.

2. Ἀλλά ἄλλο θά εἶναι τό θέμα τῆς σημερινῆς ὁμιλίας μου, ἀδελφοί χριστιανοί. Μᾶς κάνει ἐντύπωση τό ὅτι ἡ συγκύπτουσα γυναίκα, ἂν καί ἦταν σ' αὐτή τήν τόσο ἀνήμπορη κατάσταση, ἀφοῦ τό κεφάλι της ἦταν πολύ σκυμμένο πρὸς τά κάτω, σάν νά περπατοῦσε μέ τά «τέσσερα», ὅμως σ' αὐτή τήν κατάσταση της καί μέ τόση δυσκολία, τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου – πού τήν θεωροῦσαν ἱερή οἱ Ἰουδαῖοι – πῆγε ἀπό τό σπίτι της στήν Συναγωγή, γιά νά ἀκούσει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιατί κάθε Σαββάτο ἐρμηνευόταν στήν Συναγωγή ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί συνέρχονταν ὅσοι εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι, γιά νά τόν ἀκούσουν. Καί ἡ θεραπεία τῆς συγκύπτουσας γυναίκας ἀπό τόν Χριστό ἦταν μιὰ βράβευση γιά τήν θεοσέβειά της, γιά τήν εὐλάβειά της πρὸς τό Σάββατο, πού καθόρισε ὁ Θεός στούς Ἰουδαίους γιά νά λατρεύουν τόν Θεό καί νά ἀκούουν τόν λόγο Του. «Ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καί ποιήσεις πάντα τά ἔργα σου· τῆ δέ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη σάββατα (δηλ. ἀνάπαυσις) Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου».

Αὐτό γιά ἐμᾶς τοῦς χριστιανούς ἰσχύει γιά τήν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Καί ἡ γυναίκα αὐτή ἐλέγχει ἐμᾶς τοῦς χριστιανούς, γιατί, ἐνῶ αὐτή τόσο ἀνήμπορη περπάτησε μέ πολύ δυσκολία γιά νά πάει στήν Συναγωγή, πολλοί χριστιανοί δέν σέβονται τήν Κυριακή ἡμέρα, δέν ἐκκλησιάζονται κατ' αὐτήν, ἀλλά ἀντίθετα τήν ἔχουν ὡς ἡμέρα κοσμικῶν διαχύσεων καί ἀμαρτωλῶν ἐκδηλώσεων. Γιά τήν τιμὴ τῆς Κυριακῆς καί τόν ἐκκλησιασμό αὐτή τήν ἡμέρα, θέλω νά σᾶς πῶ λίγα λόγια στό κήρυγμά μου σήμερα, ἀδελφοί χριστιανοί, καί παρακαλῶ νά τά ἀκούσετε.

3. Κατά πρῶτον, θέλω νά σᾶς πῶ ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτή εἶναι ἱερή, γιατί αὐτή τήν ἡμέρα ἀναστήθηκε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Χριστός μας ἀναστήθηκε τήν «μία τῶν Σαββάτων», τήν πρώτη, δηλαδή ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος. Αὐτή τήν ἡμέρα, ἡμέρα πάλι κατά τήν ὅποια ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἔγραψε τήν Ἀποκάλυψη, αὐτή τήν ἡμέρα τήν τιμοῦσε ἡ Ἐκκλησία μας ἀπό τήν ἀρχή, τήν καθόρισε ὡς πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος καί αὐτή τήν ἡμέρα μόνο γινόταν ἡ θεία Λειτουργία. Ναί! Στήν ἀρχή, στά πρῶτα χρόνια, ἡ θεία Λειτουργία γινόταν μόνο μιὰ φορά τήν ἐβδομάδα, τήν Κυριακή ἡμέρα. Καί γι' αὐτό, νομίζω, ὀνομάστηκε «Κυριακή» ἡ ἡμέρα αὐτή, γιά τήν θεία Λειτουργία πού γινόταν κατ' αὐτήν. Αὐτό τό παλαιό ἔθος, τό νά γίνεται ἡ θεία Λειτουργία μόνο τήν Κυριακή, τό βλέπουμε ἐμεῖς σήμερα τήν Μ. Τεσσαρακοστή, πού ἡ θεία Λειτουργία δέν ἐπιτρέπεται νά γίνει ἄλλη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, παρά μόνον Σάββατο καί Κυριακή.

Κάθε ημέρα βέβαια, αλλά ιδιαίτερα την Κυριακή πρέπει να την έχουμε αφιερωμένη στον Κύριο τον Θεό μας, όπως τό λέει και τό όνομά της «Κυριακή». Και πρέπει την ημέρα αυτή να πηγαίνουμε στην Έκκλησία, γιά να λειτουργηθοϋμε.

4. Στην θεία Λειτουργία, άδελφοί, βρίσκουμε τον Θεό. Ή θεία Λειτουργία είναι ό οϋρανός κάτω στή γή. Τό πιό ώραϊο, τό πιό γλυκό και τό πιό ιερό και θεϊο πού γίνεται στην γή είναι ή θεία Λειτουργία. Και όχι μόνο κάτω στή γή, αλλά και πάνω στον οϋρανό. Γιατί, όταν ό ιερεύς τελει τήν θεία Λειτουργία, τότε, κατά ένα μυστηριώδη-θεϊο τρόπο, ή θεία αυτή Λειτουργία διαβαίνει στον οϋρανό και τελείται και στο οϋράνιο θυσιαστήριο. Στην θεία Λειτουργία όμως δέν βρίσκουμε μόνο τον Θεό, όπως είπα προηγουμένως, αλλά και ένωνόμαστε μέ τον Θεό μέ την θεία Κοινωνία πού λαμβάνουμε. Γι' αυτό και λέγεται «κοινωνία» ή μετάληψη του Σώματος και Αϊματος του Χριστου, πού λαμβάνουμε, γιατί μέ αυτή, πραγματικά – αν έχουμε βέβαια καθαρή την ψυχή μας – έρχόμαστε σε σχέση, σε κοινωνία μέ τον Ίδιο τον Ίησου Χριστό. Γιατί αυτό πού λαμβάνουμε είναι πραγματικά τό Σώμα και τό Αϊμα του Ίησου Χριστου. Στην θεία Λειτουργία έρχονται πάνω μας πολλές εύλογίες. Παίρνουμε την Χάρη του Άγιου Πνεύματος. Γι' αυτό και όταν τελειώνει ή θεία Λειτουργία λέγει ό ψάλτης: *«Εϊδομεν τό Φως τό άληθινόν, έλάβομεν Πνεϋμα έπουράνιον»!*

5. Και όμως! Ύπάρχουν πάρα πολλοί χριστιανοί, πού δέν εκκλησιάζονται τίς Κυριακές. Γιατί; Από άδιαφορία! Από άγνοια του τί είναι ή θεία Λειτουργία και του τί χάνουν όσοι δέν μετέχουν σ' αυτήν! Και άφοϋ ύπάρχει ή άγνοια και ή άδιαφορία αυτή φθάσαμε στά χρόνια μας, στά άποκαλυπτικά αυτά χρόνια, στο έλεεινό κατάντημα να θέλουν να θεσπίσουν διά νόμου την κατάργηση της Κυριακής άργίας. Να γίνει, δηλαδή, ή ημέρα αυτή ως μία κοινή ημέρα, όχι ως ιερή όπως την ξέρουμε, όχι ως «Κυριακή», όπως την λέγουμε.

Αλλά και όσοι άθεοι αν μας κυβερνήσουν, και όσους νόμους αντίχριστους και αν ψηφίσουν και την Κυριακή αν την καταργήσουν, όμως γιά πείσμα των άθέων και των άπίστων, θά ύπάρχουν εύσεβείς χριστιανοί, οι όποιοι θά τιμούν την Κυριακή ημέρα και θά εκκλησιάζονται και θά κοινωνούν απ' του παπα τό χέρι τό Σώμα και τό Αϊμα του Κυρίου Ίησου Χριστου.

6. Χριστιανοί μου, να τιμάτε την Κυριακή ημέρα και να εκκλησιάζεστε την ημέρα αυτή. Να εκκλησιάζεστε οικογενειακά. Τό να μήν τιμάμε την Κυριακή ημέρα, την ημέρα του Κυρίου, και να την θεωρούμε και αυτή, όπως τίς άλλες ημέρες, είναι τουλάχιστον άγνωμοσύνη στον Θεό. Θά τελειώσω τό ταπεινό μου κήρυγμα μέ ένα παλαιό παράδειγμα, πού τό ανάγουν στον άγιο Ίωάννη τον Χρυσόστομο. Άκούστε: Ήταν κάποτε ένας ζητιάνος. Καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζηταγε βοήθεια. Περνούσαν οι άνθρωποι και του έδιναν βοήθεια, άλλος μικρή και άλλος μεγαλύτερη βοήθεια. Πέρασε όμως κάποιος μία ημέρα και του έδωσε έξι λίρες. Ξαφνιάστηκε ό ζητιάνος. "Έξι λίρες! Πέστε μου χριστιανοί, τί έπρεπε να κάνει στον φιάνθρωπο άγνωστο κύριο, πού του έδωσε μία τόση μεγάλη βοήθεια; Τό λιγώτερο πού έπρεπε να κάνει ήταν να πει ένα μεγάλο «εύχαριστώ» γιά την τόση μεγάλη προσφορά του σ' αυτόν. Όμως, άκούστε. Ό ζητιάνος σκέφτηκε και είπε: Γιά να μου δώσει έμένα αυτός ό άνθρωπος τόσα πολλά χρήματα, γιά φαντάσου πόσα έχει!.. Δέν είναι καλά να τον σκοτώσω, γιά να του πάρω και τά υπόλοιπα; Αυτό σκέφτηκε και αυτό έκανε. Έκει στην άκρη πού ήταν μόνοι τους, μέ μία πέτρα στο κεφάλι ό ζητιάνος ξάπλωσε κατά γής τον φιάνθρωπο κύριο και τον έψαξε και του βρήκε μία λίρα. Δηλαδή, ό καλός αυτός κύριος είχε έπτά λίρες, έδωσε έξι του ζητιάνου και κράτησε γιά τον εαυτό του μία λίρα. Άγνώμονας και κακός πού φάνηκε ό ζητιάνος!...

Χριστιανοί μου, τό ίδιο άγνώμονες στον Θεό είμαστε και έμεις, όταν δέν εκκλησιάζόμαστε. Άκούστε: Ζητιάνος είμαστε έμεις οι άνθρωποι. *«Δεηθώμεν»*, λένε. Δηλαδή, όλο ζητιανεύουμε από τον Θεό! Και μας δίνει ό καλός Θεός μας τον άέρα πού αναπνέουμε, τό νερό πού πίνουμε, μας δίνει όλα τά αγαθά, μας δίνει τά χρόνια της ζωής μας, τίς ημέρες της εβδομάδος. Και οι ημέρες και ό χρόνος είναι χρήμα. Μας δίνει, λοιπόν, ό Θεός έξι λίρες. Ή Δευτέρα είναι ή μία λίρα. Ή Τρίτη, δύο. Τετάρτη τρεις λίρες. Πέμπτη τέσσερις. Παρασκευή πέντε, Σάββατο έξι λίρες. Και κρατάει ό Θεός γιά τον Έαυτό Του μόνο μία λίρα, την Κυριακή ημέρα! Έμεις, σαν τό κακό ζητιάνο, αντί να πούμε εύχαριστώ στον Θεό γιά τίς έξι λίρες, τίς έξι ημέρες της εβδομάδος, παίρνουμε από τον Θεό και την μία λίρα, και την Κυριακή ημέρα και την δίνουμε σε κοσμικές και άμαρτωλές πολλές φορές έκδηλώσεις.

Χριστιανοί μου! Σεβασμός στην Κυριακή ημέρα, γιατί είναι ημέρα του Κυρίου και Θεου μας. Και αν τό χωριό σας δέν έχει παπα, να ξεκινάτε από τό χωριό σας να πάτε στο άλλο χωριό πού έχει θεία Λειτουργία. Μήν μένετε άλειτούργητοι την Κυριακή! Παράδειγμά μας ή συγκύπτουσα γυναίκα.

Μέ πολλές εύχές,

† Ό Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ίερεμίας